

Publicerad 2013-01-07 12:41 av Hannu Kaari

Mammas figuriner

(som bor i inrökta rum och deras öden)

Att med fastnaglade, flyktiga blickar se hur vi gör, för att sedan kapsla in det som kanske hände
och med blanka fioler och lagade kaninöron pryda hyllorna utan förbehåll i all evighet. (Amen)

Att ta för sig. Tränga sig på.

och viska om alla våra gömmor och om hur dammet skaver

Att måla repade tapeter med ord som aldrig sagts
och skapa klädsamt fylliga tystnader

Att sjunga

(fiskmåsskratta under kalla himlar)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannu Kaari med Poeter.se id #43522 innehar upphovsrätten